

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedziel.

Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową narok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa narok 12 zł.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuły nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stałowa od każdej
inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyny w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 215.

Sroda 20. Września 1870.

Rok wydania 60.

Od Administracji!

Zaproszenie do przedpłaty na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

ćwierćrocznie 3 złr.

miesięcznie 1 złr.

z przesyłką pocztową:

ćwierćrocznie 4 złr.

miesięcznie 1 złr. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370:

ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwiet-

nia — 1. lipca i 1. października, każdego roku,

miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej prze-
syłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie
życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c. na
stempel i list.

Część urzędowa.

J. Exc. minister oświaty nadał opróżnioną przy
gimnazjum w Suczawie posadę nauczyciela pomoc-
nikowi nauczycielskiemu przy gimnazjum w Königs-
grätz dr. fil. Antoniemu Balcar.

Do 15. września b. r. panował księgosusz w La-
skowcach i w Wierzbowcu, w powiecie czortkow-
skim; w Husiatynie, w Oryszkowcach i w Postołow-
ce w powiecie husiatyńskim; w Lubiance wyższej w
powiecie zbarazkim; w Faszcówce i w Tarnorudzie
w powiecie skałackim; w Kobyłowlkach i Mogiel-
nicy w powiecie trembowelskim; w Załukwi, w Jezup-
olu, w Tustaniu, w Uzinie, w Wodnikach i w św.
Stanisławie w powiecie stanisławowskim; w Mona-
sterzyskach w powiecie buczackim; w Chorostkowie
w powiecie rohatyńskim i w Hlorozance w powiecie
podhajeckim, gdzie z 6544 sztuk była rogatego 63
padło, a 223 chorych i 356 o zarazę podejrzanych
ubito.

Ustała zaś zaraza w Worwolińcach, Wasylkow-
cach, Słobudce i w Olchowcach.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 17. września 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 21. września.

W niedzielę o 6. godzinie wieczorem w prze-
dnie posiedzenia izby deputowanych, na którym
jak wiadomo przyjęto wniosek odroczenia izby aż do
poniedziałku, zgromadzili się na konferencję wierno-
konstytucyjni członkowie izby deputowanych, ażeby
zastanowić się nad kwestją, jak sobie postąpić ma-
ją na przyszłym posiedzeniu izby. Na konferencji
tej przewodniczył z początku dr. Rechbauer a nastę-
pnie deputowany Gross (z Wels).

Dr. Giskra oświadczył, iż podziela zdanie nie-
mieckich posłów z Czech, iż Rada państwa nie po-
winna nawet przystępować do wyboru prezydenta do-
tąd, dopóki królestwo czeskie w izbie reprezentowa-
nem nie będzie.

Dr. Demel postawił wniosek, by na konferencję
zaproszono także i dawnych deputowanych dra
Banhansa i Plenera. Wniosek ten został przyjęty.

Dr. Sturm radził, by nie odmawiano Radzie
państwa legalności i na wypadek, gdyby wniosek od-
roczenia Rady państwa odrzucono, zdaniem jego na-
leży przystąpić do wyboru prezydenta izby, ale na-
tomiał usunąć się od innych aktów jak n. p. wy-
boru komisji adresowej, delegacji itp.

Dr. Rechbauer wniósł, ażeby nie wybierano
nawet prezydenta przed pojawieniem się w izbie re-
prezentantów Czech.

Przystąpiono potem do głosowania nad nastę-
pującymi dwoma pytaniami:

1. Czy należy postawić wniosek, by odroczone
wybór prezydenta izby?

2. Czy wniosek odroczenia ma być motywowany
tak jak wniósł dr. Rechbauer: Posiedzenia izby
odracza się aż do odpowiedzi sejmku czeskiego na
sprawozdanie deputacji czeskiej, która wręczyła ad-
res cesarzowi.

Na oba te pytania odpowiadano twierdząco.

Następnie przystąpiono do porozumienia się co
do kandydatów na prezydenta i wiceprezydentów.
Kandydatura dr. Hopfena na prezydenta miała naj-
więcej zwolenników. Na pierwszego wiceprezydenta
postanowiono wybrać jednego z deputowanych ga-
licyjskich a na drugiego deputowanego Grossa (z
Wels).

Wiedeń. Drugie posiedzenie izby panów odbyć
się miało 20. b. m. Na porządku dziennym stało: od-
czytanie protokołu z poprzedniego posiedzenia, zło-
żenie przyrzeczenia przez nowo mianowanych człon-
ków izby, wybór sześciu rewidentów, wybór trzech
starych komisji złożonych z dziewięciu członków
(politycznej, jurydycznej i finansowej.)

— W południe 18. b. m. odbyła się druga
konferencja członków izby panów należących do li-
beralnego stronnictwa konstytucyjnego. Na konfe-
rencję przybyło 30 członków. Oprócz obecnych na
pierwszej sesji przybyli jeszcze nadto następujący
członkowie: Książę Karol Auersperg, hrabia Antoni
Auersperg, baron Lichtenfels, Schmerling, baron Hye
i Mayr.

Przedmiotem narady był wybór komisji adre-
sowej. Dyskusja była ożywiona. Głównie położono
nacisk na potrzebę trzymania się konstytucji. Książę
Karol Auersperg ocenił postępowanie rządu dzisiej-
szego i wyraził nadzieję, że większość izby panów,
która przed kilku miesiącami przy dyskusji adreso-
wej zajęła tak stanowcze stanowisko, będzie wierną
swym zasadom i teraz także ujmie się za konsty-
tucją.

Berlin. Angielski „Economist“ pismo bardzo po-
ważne i dobrze informowane, w numerze z d. 10go
b. m. dosadnie przedstawia ogrom dotychczasowych
strat pruskich i wylicza fatalne następstwa wojny
teraźniejszej dla ludności niemieckiej. Około 1,200.000
ludzi młodych i zdrowych, powiada „Economist“, w
znacznej części należących do klas zamożniejszych,
oderwano od zajęć produkcyjnych. Jeśli wioski są
wyludnione, w miastach również warsztaty i fabryki
skazane są na bezczynność. Niech ta nieruchomość
pomyślności ogólnej się przedłuży — a całe Niemcy
przywiedzione będą do najsmutniejszej ostateczności.
Obecnie jest przeszło 200.000 żołnierzy w szpita-
lach; gdy do chorób dołączą się jeszcze klęski —
Związek niemiecki poniesie straty nieobliczone. Z
cyfr dotychczas znanych, od początku teraźniejszej
kampanii, Prusy i ich sprzymierzeńcy stracili już na
polach bitwy kwiat swojej szlachty, prawie dwie trze-
cie całej arystokracji niemieckiej, poległej od fran-
cuskiego oręża — gdy prości żołnierze są dziesiąt-
kowani przez choroby.

Tak mówi poważny „Economist“. Z drugiej
strony nawet dzienniki pruskie poznawać zaczynają,
że ani zdobycie Paryża ani ostateczne zgnębienie
Francji nie pójdzie tak łatwo i prędko, jak sądziły
po katastrofie sudańskiej. Paryż przygotowany jest
do energicznej i długiej obrony: wiedzą o tem w
Berlinie, a lepiej jeszcze w głównej kwaterze pru-
skiej. O wojnie domowej i kontrrewolucji, która
miała wybuchnąć w Paryżu za zbliżeniem się wojsk
pruskich dotychczas nie nie słychać — i nie tej e-
wentualności nie zapowiada, chociaż przednie straże
armii niemieckich od dwóch dni stoją pod murami
stolicy. Najzasadniejszem wyrachowaniem dowódz-

ców pruskich było to, że rząd francuski nie przy-
gotuje w porę znacznej liczby wojska potrzebnego do
skutecznej i długiej obrony tak wielkiej fortecy. Po-
dobno jednak i to wyrachowanie okazuje się teraz
mylnem.

W istocie, według najświeższych wiadomości z
Paryża, stolica ta ma w tej chwili takie siły zbroj-
ne: 100.000 gwardzystów ruchomych z deparatamen-
tów; 138 batalionów gwardii narodowej stałej po
1200 ludzi, czyli około 170.000 wojowników: różne
korpusy wolnych strzelców, po większej części sta-
rych żołnierzy 9000; gwardzystów municypalnych
wojskowo uorganizowanych 11.000, i wreszcie 60.000
wojska regularnego, jazdy, piechoty, żandarmery i
marynarzy. Razem 350 tysięcy ludzi zbrojnych got-
owych bronić stolicy na wałach. A w tę liczbę nie
wchodzą legiony zagraniczne, Kabyle, bataliony pie-
choty morskiej, armie tworzące się w departamen-
tach południowo - zachodnich, ani wreszcie milicje
zbrojne, piesze i konne, których zadaniem jest usta-
wić niepokoić przednie straże i tyły armii nie-
przyjacielskiej.

Choćby nawet cyfry tych sił zbrojnych poda-
wane przez dzienniki francuskie były przesadzone,
nikt bezstronny nie zaprzeczy, że Francja ma dziś
dość wojowników do długiej obrony stolicy i depar-
tamentów, dotychczas przez armie pruskie niezają-
tych. W takich warunkach dalsza walka nie przed-
stawia już dla tych armii tak pewnego powodzenie,
aby hr. Bismarck nie uważał za stosowne nie od-
rzucać propozycji.

— W Niemczech opinia publiczna zaczyna te-
raz przyjaźniejsze usposobienia dla Francji okazywać.
Widzimy to z następującego listu, który w berliń-
skim dzienniku „Zukunft“ ogłosił p. Ludwik Simon
z Trewiru. „Cesarstwo upadło, powiada znakomity
publicysta niemiecki; a natomiast wystąpił rząd tym-
czasowy, którego członkowie w swoim czasie głoso-
wali przeciw wojnie. Kilku z nich znam osobiście i
wiem, że stale oświadczyli się przeciw mieszanii się
Francji w swobodny rozwój spraw niemieckich. Woj-
na atoli zmieniła swój charakter. Z wojny zaczepnej
Napoleona, stała się wojną odporną francuskiego na-
rodu. Rząd tymczasowy musi ją dalej prowadzić, do-
póki do tego zmusza go najazd niemiecki. Niemcy
żądadą rękojmi przeciw powtórzeniu napaści francu-
skich. Najlepsza jednak rękojmia spoczywa w potę-
dze niemieckiej, która się w tej wojnie uwidoczniła,
oraz w zmianie ducha kierującego dziś losami Fran-
cji. Jeśli Niemcy, zamiast płacić niesprawiedliwością
za niesprawiedliwość, okażą się teraz sprawiedliwy-
mi, postępowaniem takim zjedną sobie szacunek
całej Europy a nawet Francji, a ten szacunek w po-
łączeniu z własną siłą, tworzyć będzie najskuteczniej-
szą obronę ich niepodległości. Jeśli przeciwnie chcą
oderwać od Francji Alzację i Lotaryngię, i prawem
mocniejszego uciskać mieszkańców tej prowincji; nie
tylko że nie otrzymają tych pożądanych rękojmi, ale
i same własnej pomyślności wewnętrznej zaszko-
dzą. Srodze zniszczony przez wojska niemieckie Strass-
burg, cała Alzacja i Lotaryngia — ściśle połączone
są z Francją nie tylko kolejami wojny i traktatami, lecz i
potężnymi zdobyczami ducha francuskiego. Naród nie-
miecki nie powinienby także zapominać, że te zdo-
bycze duchowe ludu francuskiego wyszły na korzyść
Niemiec, i że gdyby nie Francja, Niemcy podlega-
łyby jaszce prawom średniowiecznego feudalizmu.“

Londyn. Rząd ogłasza memoriał Bernstorffa
z d. 1. b. m. i odpowiedź Granvilla z d. 15., pod
względem kontrabandy wojennej i wywozu broni.
Bernstorff użala się na brak neutralności przychyl-
nej, zaprzecza, aby istniała jaka analogia między
Anglią a postępowaniem Prus w wojnie krymskiej i
kładzie nacisk na prawo służące gabinetowi angielskiemu
zakazania wywozu broni z nakazu tajnej rady.

Granville odpięra przeciw-neutralność, obstaje przy analogii z wojną krymską i usprawiedliwia się z zaniechania zakazu wywozu broni trudnością kontroli cłowej. Pojmuje on drażliwość niemiecką i chętnie przystąpiłby do układów z innemi krajami pod względem ścisłych ustaw neutralności.

— „Pall-Mall-Gazette“ utrzymuje, że życzeniem było Napoleona, aby cesarzowa Eugenia wyjechała do Anglii, nie zaś do niego do Wilhelmshöhe; gdyż powinna pozostać wolną jako rejentka, dopóki przy zawieraniu pokoju nie będzie poruszoną kwestyą dynastyczną, gdy dotychczas zwłaszcza, żadne ciało reprezentacyjne nie orzekło uchylecia dynastii od tronu.

Paryż. „Journ. officiel“ ogłasza nowy okólnik Juliusza Favra, który podnosi znaczenie dekretu przyspieszającego wybory do konstytuancy. Okólnik ten mówi: „Wziąwszy na siebie niebezpieczne zadanie, które włożył na nas upadek państwa, mieliśmy jedną myśl tylko: bronić naszego terytorium, ocalić nasz honor i oddać narodowi pochodzącą od niego władzę rządową, którą on tylko wykonywać może. Życzylismy sobie, by wielki ten akt spełnił się bez przewrotu. Pierwszą koniecznością było stawienie oporu nieprzyjacielowi. Nie żądamy od Prus bezinteresowności, umiemy ocenić te uczucia, które w nich wielkość strat poniesionych i zwycięstwa wzbudzają. Uczucia te tłumaczą gwałtowność dziennikarstwa, której nie chcemy przypisywać inspiracji mężów stanu. Ci wahać się będą prowadzić dalej bezbożną wojnę, w której już więcej niż 200.000 ludzi zginęło. A przedłużaliby oni tę wojnę gdyby wkładali na Francję warunki, którychby ona przyjąć nie mogła. Zarzucają, iż rząd niema prawidłowego pełnomocnictwa do reprezentowania Francji. Uznajemy to w sposób lojalny. Dlatego też zwołujemy natychmiast zgromadzenie narodowe. Nie przypisujemy sobie żadnego innego przywileju jak tylko ten, że chcemy naszemu krajowi ofiarować nasze serce, naszą krew i poddajemy się jego wyrokowi. A zatem nie nasza jednodniowa powaga, lecz cała wolna i wspaniałomyślna Francja, która gotową jest poświęcić się dla prawa i wolności, odrzuca wszelką politykę zaborczą i gwałtowną propagandę, która niezna żadnej innej ambicji jak tylko tę, by mogła sama sobą zarządzać, swe moralne i materialne siły rozwijać i po bratersku pracować ze swymi sąsiadami w postępie i cywilizacji. Ta wolna Francja żąda ustania wojny lecz tysiąc razy miłszą jest jej ona niż zniewaga. Nadaremnie pragną ci, którzy wywołali tę straszną klęskę, usunąć od siebie ciężką odpowiedzialność przez fałszywe twierdzenie, że ulegli tylko życzeniu kraju. To oszczerstwo wywołać może za granicą illuzję, u nas każdy uważać to będzie za dzieło oburzającej niesumienności. Hasłem wyborów z r. 1869 było: pokój i wolność. Plebiscyt tę samą zasadę proklamował.“

„Prawdą jest, że większość ciała prawodawczego powitała oklaskami wojownicze oświadczenie księcia Grammont. Kilka tygodni przedtem jednakże przyklaskiwała także pokojowym oświadczeniom Olliviera. Większość postawiona przez osobiste rządy głosowała za niemi. Nie ma jednakże żadnego ostatecznego człowieka w Europie, któryby mógł twierdzić, że Francja zapytana o swą wolę wypowiedziała Prusom wojnę. Nie wnoszę złąd, iż nie jesteśmy odpowiedzialnymi. Owszem pokutujemy za to, żeśmy znosili rząd, który nas do zguby prowadził. Obowiązani teraz jesteśmy to nieszczęście, które rząd wyrządził, w miarę sprawiedliwości naprawić.“

„Jeżeli zaś mocarstwo, z którem nas rząd w tak ciężką wojnę zawikłał, nadużywa naszego nieszczęścia, ażeby nas zgubić, stawiać będziemy opór rozpaczliwy i będzie wtedy jasną rzeczą, że mocarstwo owo pragnie zgubić narodowość reprezentowaną w sposób prawidłowy przez wybrane zgromadzenie narodowe. Jeżeli kwestya tak postawioną zostanie, natenczas każdy uczyni swą powinność. Szczęście nie sprzyjało nam, obrót rzeczy był niespodziewany. Nasza stanowczość naprawi wszystko. Europa staje się wzburzoną, zwraca się ku nam ze swemi sympatjami, sympatye gabinetów pocieszają nas i szanują. Paryż w pośród tak okropnych wypadków i wzburzeń jest pełen zaufania i przyszedł do tego przeświadczenia, że ma tylko jeden wielki obowiązek przed sobą: bronić swego ogniska i swej niezawisłości.“

„Proszę pana, byś te fakta objawił reprezentantowi rządu, przy którym jesteś uwierzytelniony,

ażebym pojął ich ważność i miał trafne pojęcie o usposobieniu w jakim się znajdujemy.“

— Posłowie austriacki i angielski tudzież pełnomocnik rosyjski wyjechali z Paryża 17. bm. rano do Tours ażeby mieć wolną komunikację ze swojemi rządami. Komunikować się będą przytem ciągle z ministrem spraw zagranicznych w Paryżu. Posłowie Ameryki, Belgii i Szwajcaryi, tudzież inni członkowie ciała dyplomatycznego oświadczyli ministrowi spraw zagranicznych, że przy nim pozostaną.

— Z Tours telegrafują, że zbiorzenia postępują tam ciągle. W Tours zgromadzono już 25.000 żołnierzy. Podróżni, którzy przybyli do Tours z Paryża 18. bm. donoszą, że lasy w Meudon i Clamart zajęło 80.000 Francuzów pod dowództwem generała Ducrot. Dnia 16. bm. walczyli Prusacy z Francuzami pod fortem Ivry. Komendant tego fortu doniósł, że Prusacy cofnęli się.

— Pochód Prusaków na Paryż jest już ukończony. Obecnie jeszcze Prusacy nie zbliżyli się do fortów na odległość strzału działowego. Paryż w tej chwili nie jest zatem zagrożony działami pruskimi. Bombardowanie Paryża rozpocząć się może dopiero po zdobyciu kilku fortów. Ale jeszcze i wtedy miasto nie będzie zagrożone, gdyż kolej przyjdzie dopiero na rozległe przedmieścia.

O bombardowaniu w tej chwili i myśleć nie można, gdyż sprowadzić przedtem muszą Prusacy wielkie działa oblężnicze. A zanim to nastąpi upływie kilka tygodni.

Upadek twierdzy w Laon jest bardzo korzystnym dla Prusaków. Mogą bowiem teraz sprowadzać kolejną żelazną z Sedan zdobyte tam działa oblężnicze. Transport ten jest tylko na Laon możliwy dotąd, dopóki Francuzi trzymają się jeszcze w Metz, Toul i Verdun.

— Wojska niemieckie podstąpiły pod Paryż od strony wschodniej, zajmując pozycje na prawym brzegu Sekwany, z której to strony Paryż jest najpotężniej ufortyfikowany; jest tu bowiem aż piętnaście fortów, z których najsilniejsze są: Fort d'Est pod miastem St. Denis, d'Aubervilliers, Romonville, Noisy, Rosny, Vincennes i Nogent, a oprócz tego są jeszcze dwie reduty i nowe fortyfikacje Monfemeille. Od strony zachodniej i południowej na lewym wrzgu Sekwany jest tylko ośm fortów: Mont Valeriens, Montretout, Issy, Vanves, Montrouge, Bicêtre, Ivry i Chareton; ale z tej strony pozrywane są wszelkie mosty, pozawalane brody, a flotyla na Sekwanie i armia z pomocą licznych korpusów wolnych strzelców, bronią przeprawy przez rzekę i utrzymują wolne komunikacje Paryża z departamentami. W r. 1815 po bitwie pod Belle-Alliance, armia pruska pod dowództwem Blüchera przeprawiła się bez przeszkody na lewy brzeg Sekwany, i w kilka dni potem stolica musiała się poddać. Dziś jednak okoliczności zupełnie się zmieniły, i chociaż lewego brzegu Sekwany na północ-zachód broni tylko fort Valerien, przeszkody w przeprawie są nadzwyczajne, i nader do przewyciężenia trudne.

Największą z tych trudności stanowić będzie zdobycie miasta St. Denis, północnego punktu przy Sekwanie. Jakoż według korespondenta paryskiego wiedeńskiej „Presse“, któremu generał Trochu pozwolił zwiedzić fortyfikacje paryskie, miasto St. Denis jest teraz niezmiernie silnie ufortyfikowane. „Ta wązka grupa fortów nad Sekwaną, powiada korespondent, związana teraz pełną kurtyną w ściśle spójną całość, jest olbrzymim wałem, i tem większe nastrocza trudności w zdobyciu, że na wzgórzach Stains (pół mili na północ wschód od St. Denis) nowa fortyfikacja połowa wystawioną została. Do koła St. Denis są głębokie rowy zalane wodą z licznych kanałów, a w długim promieniu od miasta wszędy zburzone są domy. Wszystkie fortyfikacje są doskonale uzbrojone; widzieliśmy na wałach działa najcięższego kalibru.

W forcie Briche nad Sekwaną (na północ zachód od St. Denis), jest wielki wał — z piętrowemi kazamatami. Środkowa fortyfikacja jak również fort Est, mają bombotrwałe koszary i kazamatowe fronty i boki. Największą jest reduta Aubersilliers z półksiężycowym szańcem i dwiema bombotrwałami koszarami. Przed Courneuve jest fortyfikacja połowa.

Szczególniej jednak około miasta St. Denis fortyfikacje są potężne, wejścia fortyfikacyjnie zamknięte, a na ulicach, kolejach i mostach zrobione są daleko posunięte przeszkody w zbliżaniu się. W ostatnich czasach zwrócono także na południowo-zachodni front Paryża więcej uwagi; tak, w Montre-

tout między St. Cloud i Suresne dziesięć tysięcy robotników dniem i nocą sypało wysokie wały i kopało rowy; na wzgórzu Clomert urządzono rozległe szańce, całe folwarki palono i forty opasano kolejną żelazną. Słowem, w ciągu ostatniego tygodnia cała fortyfikacyjna obrona Paryża zupełnie ukończoną została i wszystko już tylko zależy od samych obrońców.“

Wspomnienia z przeszłości.

(Zmiany w zarządzie klasztorów bernardynów.) Prowincyałem zakonu OO. Bernardynów obrany został w lipcu b. r. ksiądz Anzelm Pizuński. W przełożeniu konwentów nastąpiły także pewne zmiany. Gwardyanami zostali: w Samborze ksiądz Euzebiusz Sraga, w Dukli ks. Eustachy Szaflarski, w Sokalu ks. Kanty Skoczylas, we Lwowie ks. Justyn Szaflarski, w Kalwarii ks. Antoni Mikosz, w Alwerni ks. Klemens Gońsor, w Krakowie ks. Modest Scieszka, w Tarnowie ks. Marcelli Korzeniowski, w Rzeszowie ks. Ludwik Mordyniewicz, w Leżajsku ks. Kornel Bryniarski, w Krystynopolu ks. Adolf Paluch, w Leśniewie ks. Michał Dzielski, w Zbarażu ks. Jacek Szeligiewicz, w Gwoźdzu ks. Sabin Lisowski, w Brzeżanach ks. Elzeary Widzisz, w Przeworsku ks. Polikarp Rapocz.

— Dowiadujemy się, że hr. Aleksander Przezdziecki miał oświadczyć p. ministrowi oświecenia, iż podarowałby zbiór swój zabytków archeologicznych Uniwersytetowi Jagiellońskiemu, gdyby sale w Collegium Jagellonicum przeznaczone na takie muzeum, były już urządzone i ustawione tam zabytki, które Uniwersytet otrzymał z daru bar. Rastawieckiego i innych osób. Od rychłego więc ukończenia i oddania tego lokalu na cel właściwy zależy nowe z bogactwem zbiorn. Słyszmy, że p. Bergman urzędnik budownictwa w ministerstwie, przybył właśnie z Wiednia do Krakowa. Jest więc nadzieja, że za jego wpływem roboty około restauracji gabinetu archeologicznego przyspieszone będą. („Czas“).

— O nieszczęsnym wypadku na Wiśle, o którym wczoraj donieśliśmy, pisze „Czas“: Pamiętny jest wypadek utonięcia mnóstwa włościan na Wiśle pod Czernichowem, w skutku przeładowania galaru. Takż sam wypadek zdarzył się wczoraj pod Mogiłą, a właściwie przy odespie już do Płaszowa należącym. Wieśniacy wracający z odpustu z Mogiły, rzucili się około godziny 5tej wieczór do promu, chcąc się dostać za Wisłę, i pomimo, że dwóch żandarmów wstrzymywało ich natłok, weszło ich na prom więcej niż przewoźnicy przyjąć chcieli. Zaledwie odbito od brzegu, zaczęła się przeciskać woda w jednym miejscu przez dno promu. Przejezdni rzucili się nagle ku przeciwniej stronie promu, powstał natłok, i wielka liczba ludzi wpadła do wody, jedni drugich spychając. A lubo wiśła nie była w tem miejscu głęboka, wszelako chłopci i baby po większej części pijane i przerażone, zamiast się ratować, jeszcze sobie nawzajem przeszkadzali. Ci co byli przytomniejsi, jeli się potem dobywać z wody utonionych i wydobyli kilkunastu, których lekarz Rogoziński z Wieleżki przybyły docenił. Wyślana została z Krakowa wczoraj wieczór także komisya przez delegata namiestnictwa, który dziś rano sam pojechał na miejsce. Ile osób utonęło, niewiadomo, bo dopiero po obliczeniu się w różnych wsiach będzie można wiedzieć, kogo brakuje z tych co poszli do Mogiły. Jedni z obecnych podają liczbę utonionych na 9, inni na 20, inni aż na 30.

(Spis osób zmarłych we Lwowie od 1. do 15. września.) 1. Jan Ezop, pens. radca, 86 lat, przez starość. 2. Anna Riss, wdowa po woźnym, 103 lat, przez starość. 3. Rozalia Leśniak, z ubogiego domu, 86 lat, przez starość. 4. Andrzej Todt, były mularz, 80 lat, przez starość. 5. Cyryl Ulanicki, obywatel, 66 lat, na raka. 6. Antonina Rybarska, żona urzędnika, 31 lat, na gruźlicę. 7. Józefa Essedy, żona urzędnika, 52 lat, na gruźlicę. 8. Filipina Mandl, wdowa po profesie, 69 lat, na gruźlicę. 9. Joanna Piłat, szwaczka, 50 lat, na gruźlicę. 10. Franciszek Jurkiewicz, syn profesora, 17 lat, na gruźlicę. 11. Antonina Twardochleb, zarobnica, 17 lat, na gruźlicę. 12. Dominik Strzelecki, zarobnik, 44 lat, na gruźlicę. 13. Elżbieta Kriege, zarobnica, 34 lat, na gruźlicę. 14. Wilhelm Kuczabiński, krawiec, 50 lat, na gruźlicę. 15. Zofia Daszkiewicz, zarobnica, 16 lat, na gruźlicę. 16. Jan Chrzystawski, zarobnik, 50 lat, na gruźlicę. 17. Jan Baran, zarobnik, 38 lat, na gruźlicę. 18. Magdalena Dobrowolska, zarobnica, 65 lat, na gruźlicę. 19. Józef Frydrych, piekarz, 40 lat, na rozdemn. płuc. 20. Bernard Thavenet, przełożony braci Jozefitów, 58 lat, na porażenie płuc. 21. Laura Specz, żona radcy, 61 lat, na paraliż. 22. Edward Właszyński, konduktor, 57 lat, na słabość Brigta. 23. Marya Müller, zarobnica, 50 lat, na puchliznę. 24. Mateusz Sadowy, zarobnik, 40 lat, na puchliznę. 25. Antoni Zaradny, dyurnista, 43 lat, na puchliznę. 26. Tekla Mosinger, zarobnica, na Kościożer. 27. Magdalena Wierzbicka, zarobnica, 49 lat, na raka macicy. 28. Agnieszka Puzderkiewicz, zarobnica, na raka macicy. 29. Jan Haluska, zarobnik, na zapalenie płuc. 30. Grzegorz Larysz, woźny, 50 lat, zastrzelony. 31. Henryka Keler, zarobnica, 8 lat, na zapalenie mózgu. 32. Jan Groszek, zarobnik, 26 lat, na rozdemn. płuc i wątroby na kolej. 33. Stanisław Denikiewicz, zarobnik, 20 lat, na skaleczenie. 34. Jan Szota, zarobnik, 37 lat, na skaleczenie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

L w ó w, 20. września. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 zł 8 złr. 50 c. do 9 złr. — c., żyto

(2204) **E d y k t.** (3)

Nr. 924. C. k. sąd powiatowy deleg. miejski w Tarnowie obwieszcza niniejszem, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 23. grudnia 1869 do l. 17729 zarządza się w celu zaspokojenia należności wekslowej Rozalii Katz jako cesyonaryuszki Józefa Finka w kwocie 140 złr. w. a. wraz z procentem po 6% od dnia 20. maja 1864 i kosztami sądowymi w kwocie 10 złr., tudzież egzekucyjnymi w kwotach 5 złr., 14 złr. 26 kr., 5 złr. i 5 złr. 23 kr. w. a. przyznaniem, egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację realności pod L. 213 w Pogórskiej Woli położonej, dłużników Jana i Zofii Kapustków własnością będącej, a w protokole z dnia 30. października 1864 opisanej i oszacowanej, tudzież sprzedaż ruchomości tymże protokołem zajętych i oszacowanych.

Licytacja ta zostanie w tutejszym sądzie w 3ch terminach, a mianowicie: w dniu 24. października, w dniu 17. listopada i w dniu 30. listopada 1870 r. każdą razą o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą, a to pod następującymi warunkami:

Jako cenę wywoławczą rzeczony realności włościńskiej, składającej się z domu mieszkalnego, stodoły wraz ze stajnią i chlewem, tudzież jednego morga pola ornego, jednego morga łąki i tyleż pastwiska, oznacza się wartość szacunkowa tejże w kwocie 464 złr. 50 kr. w. a., za którą to cenę lub za wyższą na pierwszym i drugim terminie, na trzecim zaś nawet niżej tejże, ruchomości zaś już na drugim terminie nawet niżej ceny będą pozbyte.

O tem zawiadamia się obie strony, wierzycieli, jako też c. k. starostwo powiatowe z tym dodatkiem, że dla wierzycieli, którym z jakiegokolwiek przyczyny niniejsza rezolucja doręczona nie będzie, albo dla tych, którzy później prawo zastawu uzyskają, w osobie p. adwokata Pietrzyckiego kuratora się postanawia.

Tarnów, dnia 30. czerwca 1870.

(2213) **E d y k t.** (3)

Nr. 12449. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie egzekucję popierającego Józefa Weisslera celem zaspokojenia tegoż pretensyi wekslowej w kwocie 200 złr. w. a. z p. n. przeciw Józefowi i Maryannie Proszowskiemu przynależnej, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 39 na Zabłociu w Tarnowie położonej, na teraz Leiby Kellmana w dwóch trzecich częściach, a Barucha Hartmana w jednej trzeciej części własnej, w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a to na dniu 31. października i 28. listopada 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, a to pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową tej realności aktem sądowego oszacowania w sumie 1278 złr. 26 kr. w. a. ustanowioną.

2. Na wyznaczonych dwóch terminach realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedana nie będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny szacunkowej w kwocie 128 złr. w. a. jako zakład w gotówce, lub w książeczkach kasy oszczędności miasta Tarnowa do rąk komisji licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela zaraz po ukończeniu licytacji do depozytu sądowego złożonym, innym zaś licytującym zwróconym będzie.

4. Kupiciel obowiązany będzie w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacyjny potwierdzającej całkowitą cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, w którą w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności złożony zakład wliczony być ma.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania, jako też wyciąg hipoteczny tej realności chęć kupienia mający w tutejszo - sądowej registraturze przejrzeć mogą.

O rozpisanu tej licytacji zawiadamia się obie strony, wszystkich wierzycieli hipotecznych wiadomych, tudzież wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych i wszystkich tych, którzyby po dniu 21. lutego 1870 na hipotekę tej realności weszli, lub którzyby niniejszą uchwałą z jakiegokolwiek przyczyny albo wcale nie, lub zapóźno doręczoną była, przez kuratora p. adwokata Dr. Stojalskiego z substytucją p. adwokata Dr. Hoborskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. sierpnia 1870.

(2214) **E d y k t.** (3)

Nr. 5051. Ces. król. sąd powiatowy w Brzeżanach w skutek pozwu na dniu 30go sierpnia 1870 do l. 5051 przez pp. Jana Pitzka i Kajetana Olanowicza przeciw Karolinie Rakiet zameżnej Blazitz, a względnie cesyonaryuszce tejże Elżbiecie Rakiet, lub w razie śmierci jej z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom o przyznanie własności sumy 68 złr. 60½ kr. a. w. na rzecz Karoliny Rakiet w Brzeżańskim c. k. sądownym depozycie złożonej, a z większej sumy 490 złr. m. k. ze sprzedaży realności pod L. k. 367/17 w Brzeżanach pochodzącej, wiadomo czyni, iż w skutek tego pozwu termin do rozprawy sumarycznej na dzień 24. października 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony, i że pozw ten równocześnie ustanowionemu tymże pozwanym kuratorowi p. Dr. Finkelsteinowi doręczony został. Upomina się przeto wyżej wzmiankowanych pozwanych, ażeby mianowa-

nemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Finkelsteinowi informację, jako też dowody do wykazania ich praw udzielił, albo też sami na terminie wyznaczonym się jawili, lub też sobie innego zastępcę obrali i o tem sądowi donieśli, ile że w razie przeciwnym skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.
Brzeżany, dnia 9. września 1870.

(2221) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 4198. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem Barbarę z Kłodnickich Kamińską, Teklę Politańską, z miejsca pobytu i życia niewiadomych, równie Józefa Zeromskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, tudzież dzieci jego z Klarą z Kłodnickich Zeromską spłodzonych, z miejsca pobytu i nazwiska niewiadomych, nareszcie wszystkich z miejsca pobytu, życia i nazwiska niewiadomych krewnych s. p. Salomei z Zeromskich Kłodnickiej i s. p. Leona Kłodnickiego, którymby z ostatniej woli tegoż Leona Kłodnickiego z dnia 9. kwietnia 1833, lub z dekretu dziedzictwa po tymże Leonie Kłodnickim przez sąd szlachecki Tarnowski dnia 26. września 1854 do l. 11433 wydanego jakiegokolwiek prawa przysługiwały lub przysługiwać mogły, że przeciw tymże i innym zapożyczanym Konstancya Kłodnicka o orzeczenie, że prawa dla podstawienia powierniczego, t. j. dla krewnych s. p. Salomei z Zeromskich Kłodnickiej i Leona Kłodnickiego z testamentu tegoż Leona Kłodnickiego z 9. kwietnia 1833 i dekretu dziedzictwa byłego c. k. sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 26. września 1854 L. 11433 wypływające zgasy i nie istnieją, wniosła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu de praes. 8go sierpnia 1870 do l. 4198 termin do ustnej rozprawy na dzień 30go listopada 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wyżej wymienionych sądowi nie jest wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Reinesa kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 2. września 1870.

(2228) **E d y k t.** (3)

Nr. 41693. Ces. król. Lwowski sąd krajowy p. Konstancję hr. Lubieńską niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby p. Michała Schuch z dnia 11go sierpnia 1869 do l. 42131 prenotacja obowiązku tejże zapłaty prosiacemu jako odszkodowanie za zarząd dóbr Kalnica połowy czystego dochodu tychże dóbr, a w razie sprzedaży tychże 20/100 uzyskanej ceny kupna, tytułem odszkodowania za ubytek zysku w stanie biernym reszty ceny kupna 19.500 złr. w. a. w stanie biernym tychże dóbr za przyległościami dla niej zainstalowanej, uchwała z dnia 21. sierpnia 1869 do l. 42131 dozwolona została, dalej że w skutek prośby p. Michała Schuch z dnia 1. marca 1870 do l. 10447 o dozwolenie jednorocznego przedłużenia terminu do usprawiedliwienia tejże prenotacji wezwana została uchwała z dnia 2. kwietnia 1870 do l. 10447 do oświadczenia się natę prośbę w 3 dniach.

Ponieważ miejsce pobytu p. Konstancyi hr. Lubieńskiej jest nieznanne, przeto dla niej i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z zastępstwem p. adwokata Dr. Majewskiego za kuratora ustanawia i jemu te uchwały tabularne doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 13. sierpnia 1870.

(2222) **E d y k t.** (3)

Nr. 17893. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Bogdana Hoffa, że przeciw niemu J. D. Kleinblatt pod dniem 12go września 1870 L. 17893 wniosł pozew o nakaz zabezpieczenia sumy wekslowej 900 złr. w. a., w załatwieniu którego uchwała z 13go września 1870 L. 17893 polecono p. Bogdanowi Hoffa zabezpieczenie sumy wekslowej 900 złr. w. a.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dr. Markiewicza kuratorem nieobecnego, a tegoż zastępcą p. adwokata Dr. Kucharzkiego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 13. września 1870.

(2186) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 38102. W celu zapobieżenia zawleczeniu chorób bydłych do krajów królestwa Pruskiego przez było rogatę, albo transporta bydła dla wojska przeznaczonego, zarządził królewski rząd pruski w Opolu rozporządzeniem z dnia 28. sierpnia 1870 roku L. 940 dla całego okręgu tamtejszego jak następuje:

§. 1.

Wszelkie było rogatę, nawet gdyby takowe ze stad niepodjętych pochodziło, nie może być pierwaj do kraju królestwa Pruskiego wprowadzone, dopóki przez rządowego weterynarza opatrzone nie zostanie.

§. 2.

W tym celu muszą być partye większe bydła rogatego, jako też transporta bydła dla wojska przeznaczonego najpierw w dotyczącym urzędzie powiatowym (Landrathsamt) miejsca wchodowego zameldowane, następnie w miejscu najbliższej granicy wewnątrz kraju położonem umieszczone, przez weterynarza obwodowego opatrzone, na rogach piętnowane i osobno dokładnie opisane.

Za większą partyę uważa się pięć lub więcej sztuk razem pędzonych, mniejsze partye opatrują się w urzędzie cłowym pogranicznym; koszt oględzin ponosi strona bydło wprowadzająca.

§. 3.

Dalsze pędzenie takowego opatrzonego bydła dopiero wtedy nastąpić może, gdyż weterynarz opatrujący poświadczy niepodjęty stan zdrowia bydła.

§. 4.

Bydło, między którem znachodzą się sztuki zaraźliwą chorobą dotknięte, lub też o takową podejrzane, nie może być dalej pędzone, dopóki po odbytej — nie prędzej jak po 12 dniach od czasu pierwszych oględzin przedsięwziętej rewizji niepodjęty stan zdrowia całego transportu przez weterynarza okręgowego nie będzie poświadczony.

§. 5.

Nieprzestrzeganie powyższych przepisów podpada wedle §. 307. kodeksu karnego pruskiego karze więzienia do jednego roku, a względnie i do dwóch lat.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. września 1870.

(2188) **E d y k t.** (3)

L. 13733. Wzywa się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Franciszka Pilcha z Gierałtowie szeregowca 13go pułku ułanów hr. Trani, który miał udział dnia 24. czerwca 1866 w utarczce pod Villafrańca, aby o swem życiu i miejscu pobytu w przeciągu roku od dnia pierwszego ogłoszenia niniejszego wezwania w Gazecie lwowskiej udzielił wiadomość sądowi krajowemu w Krakowie, lub ustanowionemu dlań kuratorowi, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu wymieniony sąd przystąpi do uznania go za zmarłego.

Kraków, dnia 30. sierpnia 1870.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschlusse vom 1. September l. J., 3. 23777 die Beschlagnahme der in Pilsen erscheinenden Zeitschrift „Cesky lev“ vom 27. August 1870, Nr. 77, wegen des in dem Artikel „Jakby Rakonsko nejlópe zbroilo“ enthaltenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 lit. a St. G. bestätigt, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift in Rücksicht des citirten Artikels verboten und auf die Vernichtung derselben erkannt. (2159)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5. d. M. 3. 24147 die Beschlagnahme der Nr. 91 der periodischen Druckschrift „Slován“ vom 1. September l. J., wegen des das Verbrechen nach §. 65 lit. a St. G. begründenden Zeitartikels „Aby vyslechli královské poselství“ bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat über die Anträge der k. k. Staatsanwaltschaft vom 3. September 1870, 3. 7081 und 7082, mit dem Erkenntnisse vom 5. September 1870 3. 24150 zu Recht erkannt:

Die Artikel „Naš boj“ und „Jen nas facknjte“ in der Nr. 23 der Zeitschrift „Dělník“ vom 1. September 1870 begründen den Thatbestand des im §. 65 lit. a St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe; es wird daher, nachdem die k. k. Staatsanwaltschaft gegen keine bestimmte Person eine Anklage erhoben hat, nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 Nr. G. B. Nr. 142, gegen die Zeitschrift „Dělník“ das objective Verbrechen eingeleitet, nach §§. 6 und 8 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. G. B. Nr. 6 1863, die Beschlagnahme der Nr. 23 dieser Zeitschrift bestätigt, nach §. 36 des Preßgesetzes vom 17. December 1862 die Weiterverbreitung dieser Nummer, bezüglich der erwähnten Artikel verboten und nach §. 37 des Preßgesetzes die Vernichtung der confiscirten Exemplare dieser Nummer verordnet. (2211)

(2241) Oznajmienie licytacyi.

L. 40361. W celu wydzierżawienia dobrom skarbowym Kuckim w seceyi propinacyjnej kosowskiej wyłącznie przysługującego prawa wyrobu i wyszynku wódki i piwa, również tym dobrom w tejże samej seceyi propinacyjnej niewyłącznie przysługującego

prawa wyszynku wina na czas od 1. listopada 1870 do końca grudnia 1873 odbędzie się dnia 13go października 1870 w Zarządzie dóbr kuckich w Kuttach licytacya ustna i przez nadaje pisemne.

Przedmiot dzierżawy obejmuje następujące sześć seceye:

Nr. seceyi	Nazwy wsi w seceye złożonych	Karczmy	Budynki gospodarcze	Grunta		Cena fiskalna		Dzień licytacyi
				mor.	s.	zł.	kr.	
I.	Czerhanówka i Smodna	1	.	.	.	983	96	13. października 1870.
II.	Miasteczko Kossów i wsie stary Kossów, Wierzbowice, Manastersko i Moskalówka	1	1	.	432	5657	76	
III.	Horod	1	.	.	.	213	19	
IV.	Sokołówka i Babin	1	.	.	.	598	58	
V.	Ryczka	1	.	.	.	377	18	
VI.	Jaworów	1	1	.	200	524	78	
Wszystkie seceye razem		6	2	.	632	8355	45	

wyrażnie: ośm tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć reńskich 45 kr. w. a.

Opieczetowane i w 10procentowy zadatek należycie zaopatrzone pisemne nadaje mają być do dn. 12. października 1870 do 6tej godziny wieczór prze-

łożonemu dóbr skarbowych kuckich w Kuttach oddane.

Wszystkie inne warunki licytacyi mogą w zarządzie dóbr w Kuttach być przejrane.

Z c. k. krajowej dyrekeji skarbu.
Lwów, dnia 17. września 1870.

(2239) Kundmachung.

Nr. 40638. Zur Wiederbesetzung der Tabakgroßtrafik in Wojnicz Bezirkshauptmannschaft Brzesko wird die Concurrenz mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerte sind unter Anschluß des Badiums pr. 50 fl. öst. Währ., dann der Zeugnisse über die Großjährigkeit, Moralität und aufrechten Vermögensstand längstens bis 7ten October 1870 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1869:

in Tabak 17912 fl. 56 fr.
und in Stempelmarken 1474 „ 40 „

Zusammen . 19386 fl. 96 fr.

österr. Währ.

Die sonstigen Licitationsbedingungen, und der Größtniß-Ausweis sind bei der genannten k. k. Finanz-Bezirks-Direction einzusehen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 14. September 1870.

Obwieszczenie.

L. 40638. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Wojniczu w Brzeskim powiecie, rozpisyje się konkurencyja w drodze pisemnych ofert.

Takowe oferty, zaopatrzone kwotą 50 zł. w. a. jako wadium, tudzież świadectwem pełnoletności, moralności i pomyślnego stanu majątku, mają być najdalej do 7. października 1870, do drugiej godziny po południu do c. k. powiatowej dyrekeji skarbu w Tarnowie wniesione.

Obrót tej głównej trafiki wynosił w roku 1869, mianowicie:

w tytoniu 17912 zł. 56 kr.
w stemplowych markach 1474 „ 40 „

W ogóle . 19386 zł. 96 kr.

wal. austr.

Blizsze warunki licytacyjne i wykaz dochodów można przy c. k. powiatowej dyrekeji skarbu w Tarnowie przejrzeć.

Z c. k. krajowej dyrekeji skarbu.
Lwów, dnia 14. września 1870.

(2237) Ogłoszenie konkursu.

L. 38566. Przy urządach cłowych w krakowskim powiecie oproznione są następujące posady:

1. Poborey cła przy urzędzie cłowym ubocznym w Cle, z roczną płacą 600 zł., to jest: Sześćset zł. w. a.

2. Poborey cła przy urzędzie cłowym ubocznym w Zabrzegu z roczną płacą 500 zł., to jest: Pięćset zł. w. a.

3. Kontrolora przy urzędzie cłowym ubocznym w Chelmku z roczną płacą 500 zł., to jest: pięćset zł. w. a.

Wszystkie te posady są połączone z wolnem mieszkaniem, lub dodatkiem na takowe w kwocie dziesiętej części jednorocznej płacy i z obowiązkiem do złożenia kaucyi w kwocie jednorocznej płacy.

Ubiegający się o którą z tych posad winni swe dotychczasowe podania, zaopatrzone w dowody dokładnej znajomości języka krajowego, tudzież, iż przepisany egzamin z dobrym postępem złożyli w przeciągu 3ch tygodni w przepisanej drodze krakowskiej c. k. powiatowej dyrekeji skarbu oddać.

Z c. k. krajowej dyrekeji skarbowej.
Lwów, dnia 9. września 1870.

(2234)

Nr. 48297. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird über das Gesamtthe bewegliche, und in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25. December 1868 Nr. 1 R. G. B. v. Jahre 1869, gele-

gene unbewegliche Vermögen des Lemberger Handlungshauses J. Reis & A. Pins, so wie dessen einzelner Gesellschafter Jacob Reis und Adolf Pins in Lemberg der Concurs eröffnet.

Zur Leitung derselben Herr k. k. Landes-Gerichtsrath Heller als Concurs-Commissär und Hr. Landes-Advocat Dr. Zucker als einstweiliger Vermögens-Verwalter bestellt, und die Gläubiger aufgefordert, bei der, auf den 6. October 1870, um 10 Uhr Vormittags angeordneten Tagfahrt unter Bringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche, dienlichen Beweise, über dessen Bestätigung oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen.

Wer an die gemeinschaftliche Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger stellen will, wird erinnert, seine Forderungen selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf des 15. September 1870 bei diesem Landesgerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in die Tagfahrt, welche auf den 29. November 1870 um 9 Uhr Vormittags bestimmt wird, zur Einbringung und zur Rangbestimmung zu bringen.

Den, bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen, ihres Vertrauens, endgiltig zu berufen.

Zugleich wird die allgemeine Liquidationstagfahrt als eine Vergleichstagfahrt nach §. 68 der Concursordnung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden in der Gazeta lwowska erfolgen.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.
Lemberg, am 17. September 1870.

(2233) Obwieszczenie.

Nr. 13182. Z dniem 20. września b. r. wejdą w życie w Rudniku i Sarzynie c. k. urzędu pocztowe dla poczty listowej i wartościowej, i będzie równocześnie zaprowadzona codzienna jazda posłańcza między Niskiem, Rudnikiem, Sarzyną i Leżajskiem, w połączeniu z jazdą posłańczą Leżajsk-Łańcut, która w Nisku przy jeździe posłańczej Nisko-Leżajsk z jazdą posłańczą Rozwadow-Nisko, a przy jeździe posłańczej Leżajsk-Nisko z jazdą posłańczą Nisko-Rozwadow łączyć się będzie.

Równocześnie zostanie obieg jazdy posłańczej Ulanów-Nisko na przestrzeń Ulanów-Rudniki przeniesiony.

Porządek obiegu.**I.****Z Niska:**

codziennie o godz. 9tej rano.

(Łączy się z pocztą z Rozwadowa.)

Do Rudnika o godz. 10tej min. 40 po południu,

„ Sarzyna „ 12tej „ 30 w południe,

„ Leżajska „ 2giej „ 25 po południu.

„ Łańcuta „ 6tej „ 40 w wieczór.

(Łączy się z pociągiem nocnym do Krakowa i Lwowa.)

Z Łańcuta:

codziennie o godz. 5tej min. 30 rano.

(Odechodzi po przybyciu pociągu nocnego ze Lwowa i Krakowa.)

Do Leżajska o godz. 9tej min. 45 przed południem,

„ Sarzyna „ 11tej „ 30 „ „ „

„ Rudnika „ 1szej „ 20 „ „ „

„ Niska „ 3ciej „ 10 po południu.

(Łączy się z pocztą do Rozwadowa.)

II.**Z Ulanowa:**

codziennie o godz. 9tej rano.

(Łączy się z pocztą do Leżajska i Niska.)

Do Rudnika:

o godz. 10tej min 5 po południu.

Z Rudnika:

codziennie o godz. 11tej min. 40 po południu.

(Po przyjeździe poczty z Łańcuta.)

Do Ulanowa:

o godz. 2giej min. 45 po południu.

Obieg doręczań:**a) Rudniki:**

Groble, Kopki, Koziarnia, Łowisko, Łętownia, Rudnik, Stróża, Tarnogóra, Wulka Łętowska.

b) Sarzyna:

Baranów, Hucisko, Janda, Jelna, Judaszówka, Königsberg, Łukowa, Ruda, Sarzyna i Wola zarzycka.

C. k. kraj. Dyrekeja poczty.

Lwów, dnia 5. września 1870.

Kundmachung.

Nro. 13182. Am 20. September l. J. treten in den Orten Rudnik und Sarzyna Postämter für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben, und wird gleichzeitig ein mit den Botenfahrten Leżajsk-Łańcut zusammenhängender täglicher Botenfahrtkurs zwischen Nisko über Rudnik, Sarzyna und Leżajsk errichtet, welcher sich in Nisko bei der Botenfahrt Nisko-Leżajsk an die Botenfahrten Rozwadow-Nisko und bei der Fahrt Leżajsk-Nisko an die Fahrten Nisko-Rozwadow anschließen wird.

Vom gleichen Zeitpunkte wird der Botenfahrtkurs Ulanow-Nisko auf die Route Ulanow-Rudnik verlegt.

Curordnung.**I.****Von Nisko:**

täglich um 9 Uhr Früh.

(Anschluß an die Post aus Rozwadow.)

In Rudnik um 10 Uhr 40 Min. Vormittags,

„ Sarzyna „ 12 „ 30 „ Mittags,

„ Leżajsk „ 2 „ 25 „ Nachmittags,

„ Łańcut „ 6 „ 40 „ Abends.

(Anschluß an den Nachtzug nach Krakau und Lemberg.)

Von Łańcut:

täglich um 5 Uhr 30 Min. Früh.

(Geht ab nach Eintreffen des Nachtzuges aus Lemberg und Krakau.)

In Leżajsk um 9 Uhr 35 Min. Vormittags,

„ Sarzyna „ 11 „ 30 „ „ „

„ Rudnik „ 1 „ 20 „ Mittags,

„ Nisko „ 3 „ 10 „ Nachmittags.

(Anschluß an die Post nach Rozwadow.)

II.**Von Ulanow:**

täglich um 9 Uhr Früh.

(Anschluß an die Post nach Łańcut und Nisko.)

In Rudnik:

täglich um 10 Uhr 5 Min. Vormittags.

Von Rudnik:

täglich um 11 Uhr 40 Min. Vormittags.

(Nach Eintreffen der Post aus Łańcut.)

In Ulanow:

täglich um 2 Uhr 45 Min. Nachmittags.

Bestellungsbezirk:**a) des Postamtes Rudnik:**

Groble, Kopki, Koziarnia, Łowisko, Łętownia, Rudnik, Stróża, Tarnogóra und Wulka Łętowska.

b) des Postamtes Sarzyna:

Baranów, Hucisko, Janda, Jelna mit Judaszówka, Königsberg, Łukowa, Ruda, Sarzyna, Wola zarzycka.

k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 5. September 1870.

(2230) E d y k t.

(1)

Nr. 2206. Ces. król. sąd powiatowy w Makowie wiadomo czyni, że na mocy wyroku z dnia 10. sierpnia 1869 do l. 1955 i wyroku c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 24. czerwca 1870 do l. 15946 dozwala się w celu zaspokojenia przyznanej małżonkom Józefowi i Annie Stopkom kwoty 2000 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami za trzy lata od wydania nakazu płatniczego z dnia 21. maja 1869 do l. 1257 wstecz rachując aż do dnia rzeczywistej zapłaty bieżącymi, tudzież kosztów prawnych 9 złr. 12 kr., 2 złr. 36 kr., kosztów egzekucyjnych 3 złr. 17 kr., 1 złr. 5 kr. i kosztów obecnego podania 3 złr. 81 kr. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 18 w Makowie położonej, p. Józefowi Blumenfeldowi należącej, pod następującymi warunkami:

1. Do przymusowej sprzedaży powyższej realności wyznacza się 3 terminy, na dzień 13go października, 17. listopada i 15. grudnia 1870 o godzinie 9tej przed południem.

2. Jako cenę wywołania stanowić ma cena szacunkowa 4300 złr. w. a., i jako wadium ma służyć 10ta część ceny szacunkowej.

3. Warunki egzekucyjne, opisanie powyższej realności, tudzież akt oszacowania mogą w rejestraturze tutejszego sądu być przejrane lub w odpisie wyjęte.

C. k. sąd powiatowy.

Maków, dnia 8. września 1870.

(2243) Auctuations-Ankündigung. (1)

Nr. 9239. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Sambor wird zur Verpachtung des Bezuges der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt dem 20% Zuschlag zu demselben nach der dritten Tarifklasse von steuerbaren Viehschlachtungen und der Fleisch-ausschlachtung im Stryjer Pachtbezirke auf die Solar-Jahre 1871, 1872 und 1873, und zwar entweder auf 1 Jahr, oder unbedingt auf alle Jahre, oder endlich auf 1 Jahr mit stillschweigender Erneuerung auf das weitere 2te und 3te Jahr die Auktion am 4. October 1870 von 9 bis 12 Uhr Vormittags abgehalten werden.

Der Auktionspreis des jährlichen Pachtzinses beträgt 6508 fl. 68 kr. Sage: Sechstausend fünfhundert Acht Gulden 68 kr. öst. Währ.

Schriftliche, mit dem Stempelmark pr. 50 kr. versehene versiegelte, mit dem 10% Vadium im Baaren oder annehmbaren Staatspapiere belegte Anbothe sind längstens bis 3. October 1870 bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Sambor einzubringen.

Die übrigen Auktionsbedingungen können hieramts in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion.
Sambor, am 16. September 1870.

(2244) Kundmachung. (1)

Nr. 39672. Das hohe k. k. Finanzministerium hat mit dem Erlasse vom 18. Mai 1870 (R. G. Bl. Nr. 76) verordnet, daß zum Behufe der Bemessung des Gebühren-Aequivalents von dem beweglichen und unbeweglichen Vermögen für das dritte Decennium (1. Jänner 1871 bis letzten December 1880), nach den Bestimmungen des Gesetzes vom 9. Februar 1850, der allerhöchsten Entschliessung vom 1ten Mai 1850 (R. G. Bl. Nr. 181), dann des Gesetzes vom 13. December 1862 (R. G. Bl. Nr. 89) und vom 29. Februar 1864 (R. G. Bl. Nr. 20), Seitens der zur Entrichtung dieses Aequivalents Verpflichteten, Bekanntheits bis spätestens 15. Februar 1871 bei den k. k. Finanz-Bezirks-Direktionen, zu welchen sie ihrem Wohnsitze nach zuständig sind, vorzulegen sind.

Diese Anordnung betrifft das nach dem Gesetze vom 13. December 1862 Tarifpost 106 B. e. in dem dort bezeichneten Maße dem Gebühren-Aequivalente unterliegende Vermögen der Stiftungen, Beneficien, Kirchen, geistlichen und weltlichen Gemeinden, Vereine, Anstalten, Corporationen und Gesellschaften, Actien-Unternehmungen und anderen Erwerbs-Gesellschaften.

In welcher Art und Form die bemerkten Bekanntheits zu verfassen sind, ist in dem bezogenen Erlasse des hohen k. k. Finanzministeriums vom 18. Mai 1870 (R. G. Bl. Nr. 76) genau vorgezeichnet; auch wurden zur Erleichterung deren Verfassung die hiesfür vorgezeichneten Formulare A., B. und C. in Druck gelegt, und die benötigten Druckbögen können bei jedem k. k. Steueramte, gegen Vergütung des auf jedem Druckbogen ersichtlich gemachten Gesteuerungspreises, erhoben werden.

Es werden nunmehr alle Diejenigen, die es angeht, auf die oberrühnte Verpflichtung zur zeitgemäßen Ueberreichung der Bekanntheits für die Bemessung des Gebühren-Aequivalents mit dem Beifügen aufmerksam gemacht, daß vermöge des §. 21 des obbezogenen Finanz-Ministerial-Erlasses vom 18. Mai 1870 auf die Unterlassung der Einbrekennung die nachtheilige Folge gesetzt ist, daß die zweifache Gebühr während des ganzen zehnjährigen Zeitraumes, für welchen die Bemessung des Gebühren-Aequivalents zu geschehen hat, wird eingehoben werden: — ferner daß die Verheimlichung oder unrichtige Angabe der einzubekennenden Gegenstände nach §. 84 Bl. 3 des Gesetzes vom 9. Februar 1850 der Behandlung nach dem Strafgesetze über Gefährs-Übertretungen unterliegt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direktion.
Lemberg, den 7. September 1870.

Obwieszezenie.

Nr. 39672. Wysokie c. k. ministerstwo skarbu rozporządziło w reskrypcie z dnia 18. maja 1870 r. (Dz. ust. państwa Nr. 76.), aby dla wymiaru należitości ekwiwalentowej od ruchomego i nieruchomego majątku za trzecie decennium (1go stycznia 1871 do końca grudnia 1880), według przepisów ustawy z dnia 9. lutego 1850, najwyższego postanowienia z dnia 1. maja 1850 (Dz. ust. państwa Nr. 181), oraz ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. ust. państwa Nr. 89) i z dnia 29go lutego 1864 (Dz. ust. państwa Nr. 20) ci, którzy do opłaty tej należitości obowiązani są, najdalej do dnia 15go lutego 1871 wnieśli fasye do tych c. k. powiatowych Dyrekcyi skarbowych, do których według miejsca swego zamieszkania przynależą.

Rozporządzenie to dotyczy majątku według ustawy z dnia 13go grudnia 1862 r., (poz. tar. 106 B. e), należitości ekwiwalentowej w oznaczonej tam mierze ulegającego, który należy fundacyom, beneficjom, kościołom, gminom duchownym i świeckim, stowarzyszeniom, zakładow, zgromadzeniom, towarzystwom, przedsiębiorstwom akcyjnym i innym spółkom zarobkowym.

W jaki sposób co do formy i treści pomienione fasye sporządzić należy, dokładnie oznaczają posta-

nowienia powołanego reskryptu ministryalnego z dnia 18. maja 1870 (Dz. ust. państwa Nr. 76); aby ułatwić tychże fasyi sporządzenie, dano drukować przepisane na lakowe formularze A., B. i C., a druków tych można dostać w każdym urzędzie podatkowym za wyrażoną na każdym arkuszu cenę własnego kosztu.

Na pomieniony obowiązek do wniesienia w należytych czasie fasyi dla wymiaru należitości ekwiwalentowej zwraca się niniejszem uwagę wszystkich, których to dotyczy, z tem dołożeniem, że według §. 21. powołanego reskryptu ministryalnego zaniebanie wniesienia fasyi sprawia ten szkodliwy skutek, iż płaciłby musiano podwójną należitość przez wszystkie dziesięć lat, za które wymierzyć się ma należitość ekwiwalentowa, oraz że zatajenie lub nieprawdziwe podanie fasyonować się mających przedmiotów podlega na mocy §. 84. l. 3. ustawy z dnia 9. lutego 1850 postępowaniu według ustawy karnej o przekroczeniach dochodów skarbowych.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbową.
Lwów, dnia 7. września 1870.

(2231) E d y k t. (1)

L. 2573. C. k. sąd powiatowy w Rawie zawiadamia Majlecha Gabel z miejsca pobytu a także co do życia nieznanego, iż c. k. prokuratorya w imieniu wysokiego skarbu podała przeciw niemu tutaj skargę pod dniem 31go lipca b. r. o wykreślenie jego pretensyi z tabeli płatniczej pod dniem 31go grudnia 1868 l. 1904 wydanej, a wskazującej porządek wypłaty wierzycieli z ceny kupna jednej połowy realności w Rawie pod Nr. 80 i 90 położonej, dawniej do Salamona Bodensteina należącej, na trzecim miejscu w nieoznaczonej ilości umieszczonej a pochodzącej z kontraktu dzierżawy pomiędzy dzierżawcami obwodowymi Boruchem Heschel i Salomonem Bodensteinem z jednej strony a Beryszem Holländer i Majlechem Gabel z drugiej strony względem prawa poboru takzwanego świeczkowego od starozakonnych w Lubaczowie pod dniem 13. października 1845 zawartego, która ustanowionemu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi w osobie pana adwokata Dra. Karcza z Żółtki z wyznaczeniem terminu do rozprawy na dzień 7. grudnia b. r. o godzinie 8mej zrana w tutejszym sądzie doręczoną została.

Wzywa się zatem Majlecha Gabel, aby albo sam na wyznaczonym terminie stanął i swoją obronę wniósł, albo swemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, albo też dla siebie innego zastępcę wybrał i o tem tutejszemu sądowi doniósł.

Z c. k. sądu powiatowego.
Rawa, dnia 9. września 1870.

(2229) E d y k t. (2)

L. 24367. C. k. sąd krajowy lwowski podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie sumy 200 zł. w. a. z przyn. dla p. Dominika Smuszowicza na realności pod l. 434¹, we Lwowie położonej, spadkobiercom Jana Kiełbińskiego należącej ciężającej, odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya tejże realności dnia 27. października 1870 i dnia 1. grudnia 1870, każdą razą o godz. 10. przed południem wyżej lub za cenę szacunkową w ilości 9615 zł. 65 kr. w. a. sądownie wyprowadzoną.

Wadyum wynosi 10proc. ceny szacunkowej czyli 961 zł. 56¹/₂ kr. w. a.

Pierwsza połowa ceny kupna w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacyi zatwierdzającej, druga połowa zaś w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały porządek wierzycieli ustanawiającej.

Do ułożenia warunków lżejszych na wypadek, gdyby na powyższych dwóch terminach nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, wyznacza się termin na 9. grudnia 1870 godzinę 10. przed południem.

Resztę warunków licytacyjnych, w całej treści ekstrakt tabularny i akt szacunkowy wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

O rozpisanii tej licytacyi zawiadamiają się oprócz wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie p. Jana Kłokowskiego, tudzież wszystkich tych, którzyby dopiero po 5tym maja 1870 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego proszbie licytacyjnej zakładzonego hypotekę uzyskali, lub którymby z jakiegokolwiek przeskody uchwała niniejsza doręczoną być niemogła, przez ustanowionego do tego jako też do następnych działań uchwałą z 20go kwietnia 1863 l. 8757 nakazanych kuratora w osobie pana adwokata Dra. Hönigsmanna z substytucyą p. adwokata Dra. Pfeifera i niniejszym edyktem.

Lwów, dnia 20. sierpnia 1870.

(2236) K o n k u r s. (2)

Nr. 39897. Na posadę sługi urzędowego przy tutejszo-krajowych ces. król. urzędach podatkowych z etatową płacą rocznych 300 złr. albo 250 złr., ewentualnie na posadę sługi pomocniczego przy tychże urzędach z etatową płacą rocznych 200 złr.

Dotyczące podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z udowodnieniem dokładnej znajomości języka krajowego.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu.
Lwów, dnia 12. września 1870.

(2232) E d y k t. (1)

Nr. 2498. Ces. król. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa nieobecnego z miejsca pobytu i życia, c. k. sądowi niewiadomego Mikołaja Skałonia, najstarszego syna Sebastjana Skałonia, właściciela realności pod L. k. 73 w Berezow, dnia 22. listopada 1866 zmarłego, ażeby w przeciągu jednego roku c. k. sąd o swoim miejscu zamieszkania zawiadomił, inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem w osobie Antoniego Wróbla, wójta z Berezow, dla Mikołaja Skałonia ustanowionym przeprowadzone zostanie.

Tuchów, dnia 6. września 1870.

(2240) Auctuations-Ankündigung. (2)

Nr. 37927. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Neu-Sandec wird zur Verpachtung des der Alt-Sandecer Religionsfondesherrschaft zustehenden Rechtes zur Einhebung der Mautgebühr von der über den Popradfluß zwischen Biegonica und Alt-Sandec führenden Brücke auf die Dauer von drei Jahren, d. i. auf die Zeit vom 1. Jänner 1871 bis Ende December 1873 die öffentliche Auktion am 20. October 1870 abgehalten werden.

Der Auktionspreis des einjährigen Pachtzinses beträgt 1975 fl. 50 kr., wovon 10% jeder Auktant als Vadium zu erlegen hat.

Der Pächter ist verpflichtet eine dem vierteljährigen Pachtzins gleichkommende Caution entweder im Baaren, oder in öffentlichen Obligationen zu erlegen.

Der Pachtzins ist monatlich vorhinein zu entrichten.

Der Pächter wird in dem ehemaligen Spitalsgebäude eine freie aus einem Zimmer sammt Küche bestehende Wohnung übergeben werden.

Außer der mündlichen Auktion werden auch schriftliche mit dem classenmäßigen Stempel von 50 kr. versehene, mit dem 10% Vadium des Anbothes belegte, gehörig unterfertigte und versiegelte Offerten angenommen, welche bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Neu-Sandec längstens an dem der Auktion zunächst vorangehenden Tage, d. i. am 19ten October l. J. bis 6 Uhr Nachmittags einzulangen haben.

Jedermann, welcher nach den Gesetzen der Landesverfassung und speziellen administrativen Vorschriften ein Gewerbe betreiben kann, wird zur Pachtung zugelassen.

Die näheren Auktions-Bedingungen können bei der Neu-Sandecer k. k. Finanz-Bezirks-Direktion eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direktion.
Lemberg, am 15. September 1870.

Obwieszezenie.

Nr. 37927. W celu wydzierżawienia prawa poboru myta od mostu przez rzekę Poprad między Biegonicami a Starym Sączem wiodącego, do państwa funduszu religijnego Staro-Sąddeckiego należącego, na czas trzech lat, to jest na czas od 1. stycznia 1871 do końca grudnia 1873 odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu na dniu 20go października 1870 publiczna licytacya.

Cena wywołania czynszu rocznego wynosi 1975 złr. 50 kr., z której to kwoty każdy do licytacyi przystępujący 10% jako poręczne złożyć ma.

Dzierżawca obowiązany będzie kaucyę w kwocie ćwierćrocznego czynszu wyrównyującą złożyć, którą bądź w gotówce, bądź w obligacyach państwowych lub krajowych uiścić może.

Czynsz dzierżawny płać się ma z góry miesięcznie.

Udzielone będzie dzierżawcy mieszkanie wolne, składające się z jednego pokoju wraz z kuchnią w dawnym szpitalu wojskowym.

Obok ustnej licytacyi przyjmuje się także pisemne oferty, które marką stępową na 50 kr. i poręcznem 10% od ofiarowanego czynszu rocznego wynoszącym zaopatrzone i należycie podpisane i opieczetowane być mają, zaś najdalej do 6tej godziny po południu poprzedzającego licytacyę dnia, t. j. 19. października 1870 r. w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu wniesione być winny.

Do dzierżawy każdy jest przypuszczony, kto podług istniejących ustaw i administracyjnych przepisów takie przedsiębiorstwo objąć może.

Blizsze warunki licytacyi przejrzeć można w Nowo-Sąddeckiej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Od c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.
Lwów, dnia 15. września 1870.

(2160) E d y k t. (2)

L. 17025. W załatwieniu podania Franciszka Zagórskiego (junior) i Franciszka Zagórskiego (senior) i Karola Zagórskiego c. k. sąd krajowy czyni niniejszem wiadomo, że firma: „Franciszek Zagórski i Synowie“ fabrykanci wełny w Białej składająca się z jawnych spółników Franciszka Zagórskiego młodszego, Franciszka Zagórskiego starszego i Karola Zagórskiego wciągnięta na dniu 27go stycznia 1870 r. vol. nov. 1. pag. 55. została rozwiązana i z rejestru handlowego spółkowych firm wykreślona.

Kraków, dnia 5. września 1870.